

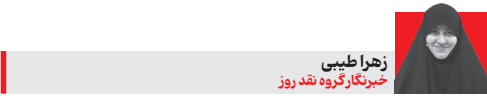
وقایع

شنبه ۲۲ دی ۱۴۰۳
<div> <div><div>۱۱۶</div><div></div></div></div> <div>شماره ۴۳۲۷</div>

<div> <div><div>۱۳۳۲</div><div></div></div></div> <div>شماره ۴۳۲۷</div>

<div> <div><div>۱۳۳۲</div><div></div></div></div> <div>شماره ۴۳۲۷</div>

اما و اگرهای وفاق

«**وفاق**» پیش از آنکه گفتمان دولت باشد، شعار دولت است. کلیدواژه «دعوا نکنیم» که هم در روزهای رقابت انتخاباتی و هم بعد از تشکیل دولت، در هر سخنرانی از زبان رئیس‌جمهور تکرار می‌شود، معنای ساده همان شعاری است که دولت بر آن تأکید دارد. دولت چهاردهم در شروع کار، تمرکز خود را بر تحقق اجماع و وفاق قرار داد و در این راستا تلاش کرد تا شکاف‌ها در سطح جامعه را کاهش دهد و تصویر چنددستگی در جامعه ایرانی را محو کند. انتصاب زنان و اهل سنت در کابینه نیز در راستای تحقق شعار دولت صورت گرفت. دولت اما همچنان تلاش دارد تا وفاق را به‌عنوان گفتمان دولت مطرح و آن را تقویت کند. در همین راستا، روز پنجشنبه معاونت راهبردی رئیس‌جمهور همایشی با عنوان «گفت‌وگوی ملی درباره وفاق» برگزار کرد. این نشست در چند محور و در قالب ده نل تخصصی برگزار شد که از جمله محورهای آن می‌توان به نسبت همبستگی، عدالت و مصالحه، توسعه فراگیر، ابزارهای مصالحه و کشف و حل مسئله با وفاق اشاره کرد.
بااین حال، حضور چهره‌ها، تحلیلگران و جامعه‌شناسان اصلاح‌طلب در این نشست پررنگ‌تر از چهره‌های اصول‌گرا بود. در ادامه به مهم‌ترین صحبت‌های مطرح‌شده در همایش اشاره می‌کنیم.

باید تصویر آینده خلق‌شده با آیندهٔ پیش‌فرض درذهن ایرانیان را جایگزین کرد

سیاست‌گذاری در کنار تعریف وفاق ملی، یکی از پنل‌هایی بود که در جریان نشستی که روز پنجشنبه برگزار شد، مورد بحث‌وبررسی قرار گرفت. مصطفی‌زمانیان، از معهود چهره‌های اصول‌گرای حاضر در نشست و رئیس سابق مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست‌جمهوری، در این پنل زمان فعلی را بهترین فرصت برای تحقق وفاق ملی دانست و گفت: «جامعه ایرانی متأثر از تجربه‌های گذشته، تجربه خود را مبنای قضاوت خود در باره آینده قرار می‌دهد. جامعه ایرانی به‌شدت آماجگی دارد در مورد تصویر ایران آینده به وفاق برسد.»
زمانیان راه‌حل تحقق وفاق را «جایگزین‌کردن آینده خلق‌شده با آینده

پیش‌فرض در ذهن آحاد ایرانیان» دانستست و مسیر حرکت در این مسیر را رفع عدم پذیرش‌ها و عدم انسنج‌هاام تعریف کرد. رئیس سابق مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست‌جمهوری به این گزاره تأکید دارد که اگر بتوان تصویر آینده ایران را در ذهن مردم روشن نشان داد و گسست‌های جامعه ایران را جبران کرد، کار اصلی وفاق انجام شده است. کیومرث اشتریان، دبیر علمی نشست وفاق ملی، نیز از دیگر اعضای حاضر در این نشست، وفاق را مشکل و مسئله همه جامعه ایران دانست. اشتریان معتقد است که گاهی نباید برای سیاست‌گذاری تعریف مفهوم داشته‌باشیم «وگرنه در دام می‌افتیم.» او اشاره کرد که مفهوم آزادی در این دسته‌بندی قرار می‌گیرد و وفاق هم در این چهارچوب قرار دارد. پاکسرشتست، استاد دانشگاه بوعلی سینا هم اساساً در حرکت به سمت وفاق تشکیک وارد کرد و گفت: «وقتی ۵۰ درصد از جامعه اساساً پای صندوق رأی نیامدند، وفاق را چگونه تعریف کنیم که شامل همه جامعه باشد؟ جامعه را چه چیز در کنار هم قرار می‌دهد؟ تردید دارم که به‌دراستی بتوانیم به سمت وفاق اجتماعی حرکت کنیم.» پاکسرشت معتقد است آنچه به آن نیاز داریم «یک نظریه تغییر است که خیر عمومی را بازتعریف کند.» این استاد دانشگاه مشکل اصلی را در جدایی خیر مردم از خیر نظام سیاسی و دولت دانست.

مسئله وفاق کارآمدی است

سیاست‌ داخلی و وفاق ملی، از جمله نشست‌های جنجالی و پرحاشیه همایش وفاق بود که رئیس‌جمهور هم چنددقیقه‌ای در این نشست حاضر شد. میلاد دخانچی، از جمله افراد حاضر در این نشست، به این موضوع اشاره کرد که وفاق علاوه بر سطح ملی می‌بایست در سطح هیئت‌هم بررسی شود. دخانچی وفاق را در دو الگو یعنی جنگ و سلطه تعریف و معنا می‌کند و می‌گوید: «وفاق یعنی قرار نیست بجنجیم.» سعید آجرلو، از چهره‌های اصلاح‌طلب حاضر در این نشست هم وفاق را قالب کارآمدی قابل‌تحقق دانست و تأکید کرد که «اگر ما بر سر موضوعاتی مثل حل مسئله ناترازی و بانک‌ها توافق نکنیم، اساساً توافق دیگری با هم نداریم.» محمد قوچانی نیز در این نشست وفاق را پدیده‌ای ملی تعریف کرد که اگر این اتفاق نیفتد و تعریف آن ملی نشود، به پروژه اصلاحات و اعتدال تبدیل می‌شود. در جریان تعریف وفاق در چهارچوب سیاست داخلی، بحثی هم میان سعید آجرلو و محمد قوچانی صورت گرفت. سعید آجرلو معتقد بود در تعریفی که برخی

<div> <div><div>۱۳۳۲</div><div></div></div></div> <div>شماره ۴۳۲۷</div>

«فرهیختگان» عملکرد یک نمایندهٔ پرسروصدای مجلس را بررسی می‌کند

مصداق غلبهٔ حاشیه بر متن

شرکت نکرده است. رسایی در حالی نسبت به موضوع اصلاح قانون انتخابات شوراهای دغدغه‌ظهور کرده است که خود‌با‌حضور مؤثر در حزب شریان از الان دارد برای انتخابات سال آینده شوراهای اسلامی گرم می‌کند و احتمالاً همچون انتخابات مجلس با مشارکت اعضای این حزب فهرستی را ارائه و تبلیغ خواهد کرد.

شما راست میگی!

پس از تصویب لایحه حجاب در شورای نگهبان اکنون نمایندگان مطالبه اجرای آن را دارند؛ اما شورای‌عالی امنیت ملی با توجه به اثرات اجتماعی که نواقص این لایحه ممکن است بر جامعه بگذارد، اجرای آن را متوقف کرده است. رسایی اما علی‌رغم اینکه قالیباف این موضوع را تشریح کرده بود در صحن علنی مدعی شد شورای‌عالی امنیت ملی مصوبه‌ای در این مورد نداشته است. قالیباف در واکنش به این جنجال بار دیگر بدون ذکر نام شورای‌عالی امنیت ملی متذکر شد: «همان دستگاهی که اجرای لایحه را به تعویق انداخته دستور به عدم اجرای آن داده است.» روز چهارشنبه سخنگوی هیئت‌رئیسه مجلس نیز تأیید کرد: «تاخیری که در ابلاغ قانون عفاف و حجاب به وجود آمده، به جهت جمع‌بندی شورای‌عالی امنیت ملی است.» تلاش رسایی برای دروغ‌گو خطاب قرارادن رئیس مجلس تنها کشتی به اجرای لایحه حجاب و رفع نواقص آن نمی‌کند، بلکه جایگاه مجلس را در انتظار عمومی پایین می‌کشد؛ اما منافع جناحی و حزبی این نماینده‌را در ترغیب کرده تا هر بار با یک بهانه جدید به سمت رئیس مجلس هجوم ببرد.

به‌گریه هم‌گیری‌دید؟

بعد از آنکه رئیس‌جمهور در همایش خانواده با نمایش ناگهانی همسر مرحومش شرایطی احساسی یافت و گریه کرد، این نماینده مجلس از این فرصت نیز برای حمله به رئیس‌جمهور بهره‌برد در توییتی گریه‌وی‌را‌نه از سر دلنگی، بلکه از سر استیصال خواند و مدعی شد در ماندگی به دلیل ضعف و نابلدی در پذیرش کاری بوده‌که توانایی انجامش را نداشته است. اینکه یک نماینده‌حاضر در نشست به‌عملکرد اجرایی دولت‌ورئیس‌جمهور یادلال‌فنی وقابل‌دفاع منتقدباشد، امر بدیهی و تکوینی است؛ اما اگر نماینده‌ای بدون استدلال از اندک فرصتی برای تخریب شخصیت رئیس‌جمهور بهره‌برد، نه‌تنها دردی از کشور دوانمی‌کند، بلکه با ایجاد تنش و بحران شرایط را به سمت دوقطبی‌های جناحی و مغرب‌سوق می‌دهد.

اصلاح‌طلبان ارانه می‌کنند، وفاق به معنی تغییر قانون اساسی است. درحالی‌که اصول‌گرایان، اگر در موضوعات اقتصادی که منتهی به کارآمدی می‌شسود، توافق نکنند، اساساً مسئله دیگری برای توافق وجود ندارد. محمد قوچانی هم در پاسخ به این موضوع گفت: «شما می‌خواهید به دعوی تکنوکرات‌های ۲۰ سال پیش برسید که توسعه اقتصادی مقدم است یا سیاسی، دوره آن سپری شده است. تا مسئله سیاسی و تحریم حل نشود، خیلی از مشکلات حل نمی‌شود. برای حل مسئله تحریم توافق در حاکمیت مهم است، نمی‌شود مسائل ملی را به چهار مسئله اقتصادی خلاصه کرد. اگر دوستان شما در سال ۹۶ در مشهد بیرون نمی‌ریختند، ترامپ از برجام خارج نمی‌شد.» سعید آجرلو در گفت‌وگویی که با «فرهیختگان» داشته، به توضیح آنچه که در جریان این نشست گذشت، اشاره کرد و گفت: «پنل ما حساس‌ترین پنل بود، هم موضوع وفاق و سیاست داخلی بود، هم رئیس‌جمهور آنجا حاضر بود. از اصول‌گرایان می‌بایست یکی از چهره‌های رادیکال اصول‌گرا در نشست حاضر می‌شد که این اتفاق نیفتاده بود. اصلاح‌طلبان هم در این نشست به این موضوع اشاره کردند که دولت باید گفتمان اصلاح‌طلبی را جلو ببرد.» آجرلو در ادامه گفت: «به نظر می‌رسد بخشی از بدنه اصلاح‌طلبی دولت دنبال توسعه سیاسی‌اند و ایده کارآمدی برای وفاق، از جانب چهره‌های حزب اتحاد تحت‌فشار است و می‌خواهند میان نیروهای سیاسی بالانس کنند که بتوانند از آن پروژه بیرون بیایند.»

وفاق باید در سطح کلان حاکمیت مطرح شود

نسبت عدالت با وفاق ملی، پنل دیگری از همایش گفت‌وگوی وفاق ملی بود. پرویز امینی، جامعه‌شناس، از جمله سخنرانان حاضر در این نشست، به این موضوع اشاره کرد که «ما هیچ طرح تئوریکی برای عدالت نداریم. بدون یک طرح تئوریک برای عدالت، با همه سیاست‌گذاری‌ها ابتر است یا ناکارآمد یا به چیزی ضدخودش تبدیل می‌شود.» پرویز امینی در ادامه به این موضوع هم اشاره کرد که در مسیری که قوه مجریه از وفاق دنبال می‌کند، یک اشکال وجود دارد و آن هم این است که «قوه مجریه خود یک نهاد رقابت‌پذیر است و نمی‌تواند وفاق را نمایندگی کند، چراکه از انتخاباتی بیرون‌آمده که در آن نزاع وجود داشته است. وفاق اینجا بی‌معناست، یعنی به لحاظ ایدئولوژی‌یک، قوه مجریه نمی‌تواند هم‌زمان هم ایده‌های رقیب‌را نمایندگی کند. وفاق باید

<div> <div><div>۱۳۳۲</div><div></div></div></div> <div>شماره ۴۳۲۷</div>

به قانون احترام بگذارید

پس از آنکه شوروی‌عالی فضای مجازی در مصوبه‌ای به رفع فیلتر واتس‌اپ و گوگل‌پلسی رأی داد، برخی که خود را مدافع قانون می‌دانند در این مورد علیه شورای‌عالی فضای مجازی خنجر کشیدند و اظهاراتی تند علیه این نهاد مطرح کردند. در چنین فضایی رسایی نیز از قائله عقب‌نماند. او درحالی‌که تاکنون هیچ طرح اصلاحی یا تدوینی را در مجلس ارائه نداده، زیر یک نامه که احتمالاً خود نیز از نویسندگان اصلی آن است امضا زده و آن را در کانال ایتایی‌اش منتشر کرده است. این نامه – که امضا کنندگان آن حتی اسم خود را در زیر آن درج نکرده‌اند تا نشان دهند از واکنش افکار عمومی هراس دارند – یک ساعت قبل از مصوبه شورای‌عالی فضای مجازی از این نهاد خواسته بود فیلتر بگردد تداوم یابد.

رسایی پیش‌ازاین نیز در پاسخ به سؤال مجری تلویزیون که از او پرسیده بود چرا علی‌رغم مخالفت با رفع فیلتر خود در پلنفرم‌های خارجی حضور دارد؟ ایسن حضور را این‌گونه توجیه کرده بود که چون پلنفرم‌های خارجی منطقه جنگی است. عموم نباید در آن حضور داشته باشند. او علت حضورش را در پلنفرمی که میدان جنگ خوانده بود، این‌گونه توجیه می‌کند: «ما باید باشسیم تا پاسخ دهیم و دفاع کنیم.»

از نظر رسایی مقصر همیشه قالیباف است

حمید رسایی که دال مرکزی اظهارات خود در مجلس را تقابل با قالیباف قرار داده، زمانی که به دلیل رأی‌گیری کاغذی در انتخابات هیئت‌رئیسه تعدادی رأی کم‌وزیاد شدد، انگشت اتهام را به سمت قالیباف نشانه رفت. درحالی‌که اساساً آن زمان قالیباف هنوز رئیس مجلس نبود و مسئولیتی در شمارش آرا نداشت. رسایی خطاب به قالیباف معترض می‌شود که چرا او پس از انتخابات گفته اتفاق خاصی نیفتاده و فقط یک رأی جا به‌جا شده است، درحالی‌که ۴۰ رأی جا به‌جا جاشده بود. رسایی این قیاس را با اختلاف سه‌هزار میلیاردی مقایسه می‌کند تا به این ترتیب قالیباف را تلویحاً توجیه‌گر فساد بخواند.

قالیباف اما در پاسخ به این نماینده تهران تشریح کرد: «در موضوع برگزاری انتخابات هیئت‌رئیسه من هم مانند جنابعالی روی یکی از صندلی‌ها نشسته بودم و هیچ مسئولیت قانونی در برگزاری این انتخابات نداشتم.» او همچنین در مورد شائبه تبدیل ۴۰ رأی به یک رأی پاسخ داد: «تنها کاری که ما انجام دادیم، این بود که اطلاع‌رسانی کردیم تغییراتی که در شمارش انجام شده به

کارنامه رسایی در مجلس دوازدهم	
اقدام	تعداد
طرح‌های پیشنهادی	۲ طرح که هر ۲ با مخالفت نمایندگان رد شد
نامه‌های امضاشده خطاب به دستگاه‌های مختلف	۷
عدم مشارکت در رأی‌گیری	۳۷
رای ممتنع	۴
نسبت عدم مشارکت در رأی‌گیری و آرای ممتنع یا بی‌اثر به کل آرا	۲۷ درصد
رای موافق	۷۸
رای مخالف	۳۳

مفهوم وفاق در همایشی که محمدجواد ظریف برگزار کرد، بررسی شد؛ اما سؤال مهم‌تر برخی کارشناسان این است که آیا وفاق اساساً ظرفیت گفتمانی دارد؟

در سطح کلان حاکمیت مطرح شود. «مقصود فراستخواه از جامعه‌شناسان اصلاح‌طلب اما تعریف متفاوتی از وفاق دارد. او معتقد است: «سرشت وفاق جدلی است. چون نیروهای راتنی و امتیازبگیران، انحصارطلب‌ها، متحجرها، ایدئولوژی‌های تحول‌خواه و ضدتوسعه همه‌جا را تصرف کردند، هم دولت را تصرف کردند و هم جامعه را.»

وفاق، پیش‌نیاز گفتمان‌سازی است

ایده مشخص و واحدی در مورد وفاق وجود ندارد. این گزاره را بعد از برگزاری همایش روز پنجشنبه می‌توان با جدیت بیشتری مطرح کرد. ناظر به همایش روز پنجشنبه، چند نکته را می‌توان در قالب وفاق مطرح کرد؛ نکته اول اینکه هرکدام از تحلیلگران و چهره‌های سیاسی، وفاق را از دید معنا می‌کنند. معرفي وفاق در سطح ملی، تعریف وفاق به‌عنوان محل ستیز و جدل، خوانشی جناحی از وفاق و تعریف اینکه وفاق تنها در کارآمدی شکل می‌گیرد، تعاریف مختلفی است که در پنل‌های این نشست مطرح شد. به نظر می‌رسد حتی در تعریف وفاق نیز هنوز اجماعی میان چهره‌های اصلاح‌طلب و چهره‌های سیاسی وجود ندارد. برخی از آن‌ها تعریفی رادیکال از وفاق ارائه می‌کنند و برخلاف معنی اصلی آن، سر‌شست وفاق را ستیزجو معنا می‌کنند و برخی نیز معتقدند که اساساً وفاق در این شرایط قابلیت تحقق ندارد و باید نظم جدیدی ارائه کرد. در نهایت نمی‌توان به تعریفی یکپارچه و نسبتاً دقیق حتی در تعریف وفاق رسیدی. برای مثال در نشست سیاست‌گذاری و وفاق ملی، نیز در نگاه جامعه‌شناسان نمی‌توان به پاسخ مشخص و دقیقی در خصوص اینکه اصول سیاست‌گذاری با نگاه به وفاق باید چه باشد، رسید. نکته دوم آنکه تضارب آرا و نظرات در این نشست عموماً میان چهره‌ها و نظریه‌پردازان اصلاح‌طلب صورت می‌گیرد و چهره‌های اصول‌گرای معدودی در این همایش حضور دارند. محور اصلی برگزاری این همایش در راستای گفتمان‌سازی از مفهوم وفاق بود. نکته‌ای که باید به آن اشاره کرد این است که وفاق، اجماع یا اتحادی که در ادبیات دولت و رئیس‌جمهور مطرح می‌شود، اگرچه لازمه ساخت گفتمان است و برای گفتمان‌سازی، وفاق پیش‌نیاز اصلی برای جامعه و فضای سیاسی است، اما وفاق خود به‌تنهایی قابلیت تبدیل شدن به یک گفتمان را ندارد. در بهترین حالت و با فرض تحقق وفاق در همه سطح جامعه، تنها شعار دولت محقق شده است و نمی‌توان آن را به‌عنوان ایده دولت پذیرفت.

<div> <div><div>۱۳۳۲</div><div></div></div></div> <div>شماره ۴۳۲۷</div>

<div> <div><div>۱۳۳۲</div><div></div></div></div> <div>شماره ۴۳۲۷</div>

<div> <div><div>۱۳۳۲</div><div></div></div></div> <div>شماره ۴۳۲۷</div>

<div> <div><div>۱۳۳۲</div><div></div></div></div> <div>شماره ۴۳۲۷</div>

تغییری در اعضای هیئت‌رئیسه منتهی نشده و تنها یک مورد در دبیران جا به‌جا شده که آن هم آرا برابر ششده و با قرعه‌کشی یک تغییر انجام شد.» قالیباف علی‌رغم اینکه در نخستین رأی‌گیری مجلس نقشی نداشته برای پاسخ به افکار عمومی در مورد شائبه‌ای که به آن دامن‌زده شده بود، گفت: «مردم بدانند در اینجا به دلیل نوع کارت‌ها این اختلافات ایجاد می‌شود؛ راهکار این است که آیین‌نامه داخلی مجلس را اصلاح کنیم و رأی‌گیری هیئت‌رئیسه به‌صورت الکترونیکی برگزار شود.»

اصلاح قانون را سیاسی نکنید

دیگر موضوعی که حمید رسایی روی آن دست گذاشته و دیروز نیز پیگیر آن بوده ماجرای غیرقانونی بودن حضور محمدجواد ظریف در سمت معاونت راهبردی رئیس‌جمهور است. حساسیت بر سر مسئولیت گرفتن افرادی که فرزندانشان تابعیت غیر قه‌ری دارند، امری منطقی است؛ اما از آنجا‌که قانون هنوز در این باره پیش‌بینی ندارد، اجرای آن مطالبه مجلس است و رئیس‌مجلس نیز در دیدار بسا خبرنگاران پیش‌ازاین به ظریف توصیه کرده بود که تا زمان اصلاح قانون از مسئولیت کنار برود. اما آنچه باعث شده یک مطالبه منطقی به حاشیه‌پرد و دعوای‌های جناحی و غیرفنی دولت‌و برخی نمایندگان بر سر موضوع کنارگذاشتن ظریف است. از طرفی دولت نباید با نوشتن لایحه‌ای غیردقیق این تصویر را بسازد که می‌خواهد یک قانون را صرفاً برای یک نفر تغییر دهد. از سوی دیگر نمایندگان نباید در برابر ایرادهای فنی به قانون که موردتوجه رهبر انقلاب نیز قرار گرفته مقاومت کرده و یا با تأکید چندباره به غیرقانونی بودن حضور ظریف و هم زمان عدم توجه به‌ضرورت اصلاح قانون این تصویر را بسسازند که نگاه آن‌ها به موضوعی که طیف زیادی از فارغ‌التحصیلان خارج از کشور را نیز شامل می‌شود سیاسی و غیراصلاحی است. جنجال بر سر مسئله ظریف بدون ارانه راهکار اما راهبردی است که رسایی بر آن تأکید داشته و ترجیح می‌دهد در بخبوجه ششکلات اقتصادی و امنیتی منطقه یک مسئله سیاسی را ضربت بدهد. او روز گذشته نیز خطاب به قالیباف معترض شدد که چرا قوه‌قضائیه شکایت کمیسون امنیت ملی به دیوان عدالت اداری مبنی بر غیرقانونی بودن حضور ظریف را ترتیب اثر نمی‌دهد. رئیس‌مجلس این مطالبه را اما این‌گونه پاسخ می‌دهد: «کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی به این سؤال رسیدگی و نامه رسمی را به دیوان عدالت اداری ارائه کرده است. امیدواریم دیوان عدالت اداری به این موضوع مهم سریع‌تر رسیدگی کند. البته سازمان بازرسی کل کشور هم می‌تواند به این مسئله رسیدگی و از جهت قانونی حکم خود را صادر کند.» قالیباف که پیش‌ازاین از دولت خواسته بود اگر ایرادی به قانون دارد لایحه جدید بدهد، نکته مطرح‌شده توسط رسایی را درست توصیف و تأکید می‌کند که این موضوع حتماً مورد پیگیری قرار می‌گیرد.

کار انتخاباتی برقرار است

در شرایطی که کارنامه قانون‌نویسی رسایی خالی از اقدام است، این سؤال پیش می‌آید که این نماینده مجلس وقت غیرکاری خود را چگونه پر می‌کند؟ به‌غیراز رفتن به مساجد و دیدار با مردم– که مطابق اخبار کانال‌رسانی ماهی یکی دورتربه بیشتر نبوده است– حضور در جلسات حزبی نیز در برنامه کاری او قرار دارد. رساییی که از زمان راه‌اندازی حزب شریان جزء حلقه اصلی این حزب بوده و در نخستین مجمع این حزب سخنرانی کرده بود در دومین مجمع این حزب که اخیراً در فاصله چندماه به انتخابات شورای شهر برگزار شد نیز حضور پررنگی داشت تا نشان دهد او و شریان برنامه جدی برای کنش انتخاباتی دارند که البته امر مذمومی نیست؛ اما کنش انتخاباتی زمانی معنا پیدا می‌کند که مردم اثر آن را نیز ببینند و مشارکتی فعالانه را از افراد پس از انتخابشان شاهد باشند. اینکه نماینده‌ای بدون کارنامه عملی چشمگیر برای کرسی‌های شورای شهر برنامه‌ریزی کند؛ صرفاً امیدواری به خروجی و اثر عینی را کم‌رنگ می‌کند.